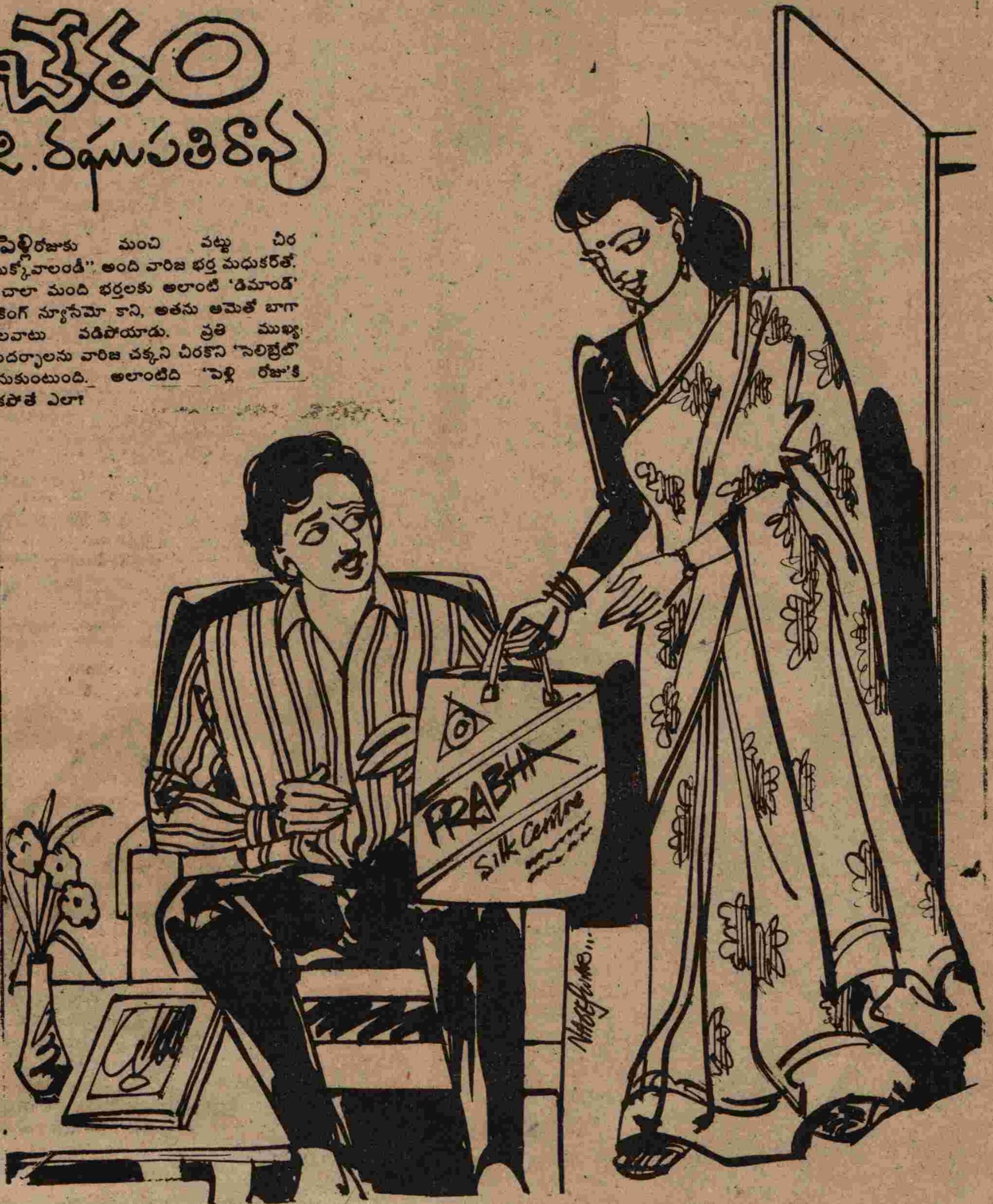

చక్క జి. రఘుపతిరావు

“పెళ్ళిరోజుకు మంచి వట్టు చీర కనుక్కోవాలంటే” అంది వారిజ భర్త మధుకర్తే. చాలా మంది భర్తలకు అలాంటి ‘డిమాండ్’ పోకింగ్ న్యూసేమే కాని, అతను అమెతో బాగా అలవాటు వడిపోయాడు. ప్రతి ముఖ్య సందర్భాలను వారిజ చక్కని చీరకని ‘సెలిబ్రేట్’ చేసుకుంటుంది. అలాంటిది ‘పెళ్ళి రోజు’కి కాకపోతే ఎలా?

“అలాగే! కాని 'వట్టు' చీర కోసం వట్టు వట్టనని మాట ఇవ్వాలి ప్లీజ్!” రిక్వెస్ట్ చేశాడు మధు.

“మీరేం భయపడాల్సిన పనిలేదు. ఖరీదైన చీర కోసం మాట ఇస్తున్నాను. రెండు వేల కంటే ఎక్కువ ధర పెట్టను. నేను 'బేరమాడి' మరీ కొంటాను. వదిపాను వందలకే రాబడతాను. వాయిదాలలో తీస్తాను. ప్రస్తుతానికి ఐదొందలిస్తే చాలు!” తన తెలివినంతా ఉపయోగించి చెప్పింది భర్తత.

“ఓయ్! వారిజగారూ! రెండు వేల శారీ వదిపాను వందలకా? అదీ వాయిదాల్లోనా? ఏ తలమాసిన దుకాణం వాడిస్తాడు అంత లాభానికీ?” ఉడికించాడు మధు.

“ఏ దుకాణం వాడూ తల మాసిన వాడు కానఖర లేదు. నా తెలివి తేటలు ఉపయోగించి మరీ కొంటాను. అనలు శారీ మీద 2000/- రాసి ఉందనుకోండి కేవలం వెయ్యి రూపాయలకే అడుగుతాను. వాడు వదిపాను వందలకైనా ఇస్తాడు. అదీ నా బేరం చేసే సామర్థ్యం!” అంది స్వైర్యంగా.

“గుడ్! అలాగే కానీయ్!” ఉడికించాడు మధుకర్.

.....

జనవరి నెలమో ప్రతీ గవర్నమెంటు ఉద్యోగికి చేతుల్లో పైసా ఆడే నమయం. వందగ అధ్యాస్య మెడికల్ రీఎంబర్సుమెంటు లాంటివి చేతిలో రాలతాయి. వారిజ తమ పెళ్ళి రోజు మనంగా జరుపుకుందామంటే తనకూ ఇష్టమే! అయినా ఇది తమ వివాహమయింతర్వాత రాబోయే రెండో పెళ్ళి రోజు! షాపింగ్ చేద్దామని తను అవసరమైన డబ్బు త్రా చేశాడు. పెందలాడే ఆపీను వదిలి త్వరగా ఇల్లు చేరుకున్నాడు. అంత త్వరగా ఇల్లు చేరిన భర్తను చూసి ఆశ్చర్యం నటిస్తూ అంది వారిజ.

“ఏమి నా అదృష్టం! మీరు తొందరగా వచ్చారు. కాని షాపింగ్ మీతో కలిసి చేయాలను కోవటం లేదు నేను!”

“ఏమిటిట, పావం!” కవ్వించాడు మధు.
“మీ మగవాళ్ళతో షాపింగ్ చేస్తే బోలెడు నష్ట పోవాలి!” అంది.

“అంటే?” రెట్టించాడు మధు.
“ఏముంది, మిమ్మల్ని చూసి షావులాడు రూపాయ వస్తువు మూడు రూపాయలు చెప్తాడు. మాట్లాడకుండా వాడు చెప్పిన ధర చెల్లించి వచ్చెయ్యటమేగా మీరు చేసేది!”

“బెరా! అంటే మగవాళ్లు ఏమీ తెలియని అమాయకులూ, మీరు తెలివైన వారునా!”

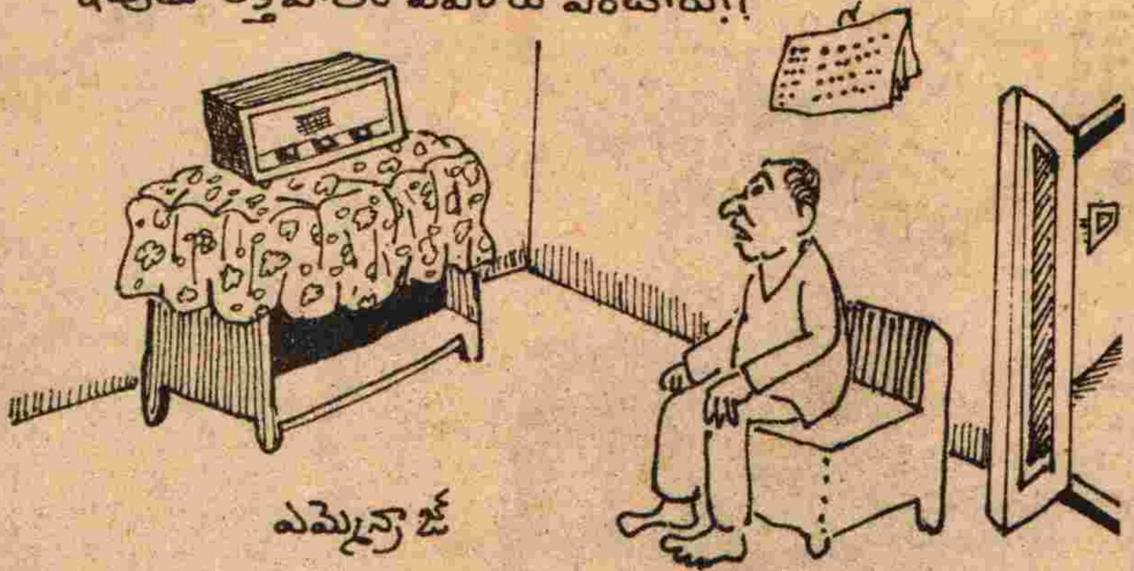
“కాదండీ! మీరు బేరమాడరు. అదే మేమైతేనా, వాడికి వుటం వేసి మరీ తగ్గించి కొంటాం. తెల్పిందా?”

“నరే బాబూ! మీకు అంతటి ప్రతిభ ఉందని ఒప్పుకుంటున్నాను. నీవు అడిగినట్లు అయిదు వంద లివిగ్! నీవే పోయి చీర తెచ్చుకో! అన్నట్లు నాకిష్టమయిన 'జాకీ ఛాన్' పిక్చర్ చూసింది, 'ఔమినీ'లో. నీవు షాపింగ్ వూర్తి చేసుకొని వచ్చేటప్పటికీ ఇంట్లో ఉంటాను” అన్నాడు.

“అంటే, తమ్మిది గంటల దాకా వొకే చీర బేరమాడుతూ ఉంటాననేగా మీ ఉద్దేశ్యం?!”

“నమస్తే సార్” అన్నాడు దుకాణదారు.

ఇంతేవరకూ వర్తపాతం వివరాలు విన్నారు!
ఇప్పుడు రక్తపాతం వివరాలు వింటారు!!

ఎమ్మెన్యజ్

అంది మూతి ముడిచి.

“కాదయ్, ఇంగ్లీషు సినిమా కదా, నే నే ముందస్తానని నా అభిప్రాయం!”

ఇద్దరూ నవ్వులో క్రుతి కలిపారు.

వారిజ తనను దగ్గరకి తీసుకొని ముద్దు చెల్లిస్తున్న మధుకర్ పెదాలను వద్దన్నట్లుగా వారిచించింది.

.....

అనుకున్నదానికి కొంచెం భిన్నంగా అరగంట ముందుగానే చీర పాక్ చేయించుకొని వచ్చింది వారిజ. ఇంట్లో అప్పటికే మధుకర్ వచ్చి భార్య కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. స్వీట్గా నన్ను జాజుల వరిమళం గదిలో వ్యాపించే నరికి వత్రిక చూస్తున్న మధుకర్ వారిజ రాకను గుర్తించేడు.

ప్యాకెట్ మధుకు అందిస్తూ “చూశారా! నిన్ను మీతో చెప్పిన పెడ్యూలుకు అవంతయినా తేడా లేని విధంగా చీర బేరం చేసి, వాయిదాల్లో కొని తీసుకు వచ్చాను. ఇప్పటి కయినా ఒప్పుకుంటారా, వస్తువు కోసటంలో అడవారికున్న ప్రతిభ?” కొంటెగా అంది.

“అహ! నా కా విషయంలో ఎలాంటి సందేహమూ లేదు. నీ కో విషయం చెప్పాలి. నీవు అన్నట్లుగా వాయిదాల్లో కాదు, దుకాణం వాడికి వ్యవలసిన మిగతా వైయ్య రూపాయలూ ఇచ్చేద్దాం. పెన్సివల్ అధ్యాస్య, గట్టా తీసుకున్నాం కదా! బాకీ ఎందుకు?” అన్నాడు మధుకర్.

“అల్లరైట్. నా కభ్యంతరమేమీ లేదనుకోండి. కానీ వాడికి చెల్లించాల్సిన వాయిదా వచ్చే నెల్లో కదా, ఇంత ముందుగా ఎందుకని!” అంది.

వచ్చే నెలలో చెల్లించాల్సిన వాయిదా వడ్డీతో పన్నులు చేయకుండా ఉంటాడా, దుకాణదారు? ఈ మాట బయటికి అనకుండా, “అప్పులంటే చిరాకు వరూ! డబ్బు ఉంచుకొని అప్పెందుకు? నువ్వే చెప్పు!” అమె చుబుకం వైకెత్తి అన్నాడు.

శ్రీవారు అంతగా చెబుతుంటే కాదనలేని వారిజ “నరే!” అంది.

.....

దుకాణంలో ప్రవేశించే ముందు 'మాస్' బయట వదుల్చున్న మధుకర్ని చూసి.

“నమస్కారం! నిన్ను మా అవిడ కొన్న చీర బావతు చెల్లించాల్సిన మిగతా పైకం ఇచ్చి వెళ్ళామని వచ్చానండీ!” అన్నాడు మధు.

“ఎంత మాట సార్! మే మేమైనా అడిగామూ ఇంకా రెండు వాయిదాలున్నాయి కదండీ! అమ్మగారు ఆ నిబంధన మీదే 'వట్టు చీర' తీశారు!” అన్నాడు.

“మీ వద్దేమీ బాలేదండీ! అడవాళ్లు వస్తేనే తగ్గిస్తారు. ఇదే మేమొస్తే చూడండి ధర ససాళాని కంటిస్తారు!”

“మీ వరన నా కర్ణం కావడం లేదు బాబూ!” అభియోగం మోపాడు మధుకర్.

“చూడండి మధుకర్గారూ! మీ రీ విధంగా 'చిరునింద' మాపై మోపారు కాబట్టి వ్యాపార రహస్యం చెప్పక తప్పటం లేదు. మీ రిచ్చినా లేక మీ శ్రీమతి గారొచ్చినా మేం అమ్మే ధరలో ఎలాంటి తేడా రాదు నరికదా, మీరు వస్తే మాకు బేరం తొందరగా ముగుస్తుంది. మీరు త్వరగా ఇంటికెళ్ళ గలుగుతారు. అడవాళ్లు వచ్చేరనుకోండి - వారు బేరం చేసే మార్కెట్ కలుపుకొని మందే ధర ఎక్కువగా చెప్పి తగ్గించడం జరుగుతుంది. ఇదిగో చీర మీద ధర అంటించిన స్టిక్కరుంది చూశారూ? మీరు షాపింగ్కు వస్తే కొంత శాతం తగ్గించి అమ్ముతాము. మీ శ్రీమతి లాంటి వారు వచ్చారనుకోండి. దీన్నే నిజం ధరగా చెప్పి తగ్గించ గలిగిన శాతం తగ్గించి వారి 'ఈగో' శాంతివచేయడం జరుగుతుంది” అన్నాడు షావు యజమాని.

చెల్లించ వలసిన రెండు వాయిదాల సొమ్ము చెల్లించి షావు నుండి బయటకు నడిచాడు మధుకర్, చిరునవ్వుతో కూనిరాగం తీసుకుంటూ శ్రీమతి నెలా 'ఉడికించాలా' అని అలోచిస్తూ అలవేకగా స్కూటర్ స్టార్ట్ చేశాడు ఇంటిదారి వదుతూ

